foglalkoznak UFO-kutatással, már legalább harminc esztendeje egyszerűen nem igaz.

.Menjünk azonban tovább, vizsgáljuk meg azt a kijelentést, hogy bizonyítékokat a tudomány az UFO-k mellett egyáltalán nem tud adni, mivel ilyenek nem is léteznek. Elsőként – és mintegy bemelegítőként – említsük meg, hogy 1952. augusztus 13-án az *Amerikai Polgári Repülési Igazgatóság* Washington felett radarral figyelt meg ismeretlen eredetű repülő tárgyakat, 1964-ben a hollomani *White Sands* rakétabázison, 1965 augusztusában a *Keweenav*-félsziget radarállomásán figyeltek meg nem azonosítható repülő testeket.

Az 1952-es radarmegfigyelés fölött azonban nem lehet csak úgy egykönnyen átsiklani. A helyzet annyira komoly volt, hogy 1952. július 19-ről 20-ra virradó éjjelen riadókészültségbe helyezték az amerikai légierőt, miután a washingtoni repülőtér radarszolgálata több, ismeretlen eredetű, korong alakú repülő tárgyat jelentett, az *Andrews* katonai támaszpont pedig azt közölte, hogy a megfigyelt ismeretlen repülő testek közül az egyik tízezer (!) kilométeres óránkénti sebességre gyorsított fel. Ez a sebesség 1952-ben némi okot ad legalább az eltöprengésre.

Az UFO-tagadóknak ismerni kellett volna azt az esetet is, amelyet a szélesebb közvélemény szintén az Ország Világ jóvoltából tudott meg. 1957 szeptemberében történt, hogy a brazíliai Ubatuba közelében *Ibrahim Sued*, az O' Globo újság rovatvezetője arra lett figyelmes, hogy nem is olyan messze tőle, óriási sebességgel egy korong alakú test száguld a levegőben. A tengerszint közelében a korong hihetetlen gyors fordulatot végzett és közben szinte szétrobbant. A korong darabjaiból bőven jutott a homokos partra is, amelyeket az újságíró gondosan összegyűjtött. A korong darabjait megvizsgálta az FBI laboratóriuma és a Kaliforniai Egyetem laboratóriuma – a két vizsgálat eredménye azonos volt. A darabok 99,9 százalékos magnéziumból készültek. Ilyen tisztaságú fémtárgyat 1957-ben, az akkori technikai színvonal mellett lehetetlen volt előállítani.

Ezek azonban még amatőr megfigyeléseknek hatnak az alábbiak mellett.

EZ MÁR NEM HIT KÉRDÉSE

Az *Onyega*-tavon, 1961. április 27-én reggel, a következő jelenet játszódott le huszonöt szemtanú előtt. Nyugati irányból egy hangtalanul és nagyon gyorsan repülő, kékeszöld, lencse formájú test tűnt fel. Az ismeretlen repülő tárgy olyan alacsonyan száguldott, hogy testével végighorzsolta a tó jegét, miközben lassítás nélkül, nagy sebességgel távozott keleti irányban. A jégen tizenhét méter hosszú és három méter széles árok keletkezett. Az esetet *Fjodor Gyemidov* és *Anton Kopekin* őrnagy vezetésével polgári és katonai vegyes bizottság vizsgálta ki. A repülő tárgy vájta árokból mintát vettek, amelyen titán, mangán és egyéb fémeken kívül, apró fekete gömböket találtak. A gömbök savra és magas hőre érzéketlenek voltak. A leletek átvizsgálása után *Vlagyimir Saronov* geofizikus a következő kijelentést tette: „a fekete magok ez idő szerint ismeretlen eredetű, de egészen biztos, mesterséges termékek, minden valószínűség szerint egy repülő szerkezet darabjai. . ."

Ez tehát a legszigorúbb értelemben vett tárgyi bizonyíték, amelyet az erre a célra létrehozott bizottság a huszonöt szemtanú által leírt, kékeszöld, ovális repülő tárgy jégen hagyott nyomából vett. Az UFO-kérdés itt már túlnő a hit vagy nem hit kérdésén.

Továbbá tárgyi bizonyíték az a tartály is, amelyet 1974 decemberében talált *Alekszandr Zajekin* geofizikus egy UFO-észlelés után, *Tambov* környékén. A tartály egyébként ismeretlen fémből készült, elhajlított tűket tartalmazott, amelyek szürkék és törékenyek, funkciójukat nem sikerült kideríteni.

Egyáltalán nem helytálló tehát az az érvelés, hogy komoly tudósok nem foglalkoznak az UFO-kérdéssel. Hogy az előbb említett szovjet szakembereken kívül másokat is említsünk, álljon itt *Bart Bok* Nobel-díjas ausztrál csillagász neve vagy *dr. Seymour Hessé*, a darlingi obszervatóriumból.

Az ogrei megfigyelőállomáson 1965. július 26-án, három szovjet csillagász este fél tíztől tíz óráig figyelt meg teleszkópon keresztül egy óriási, becslésük szerint 110 méter átmérőjű repülő korongot. *Damir Gradis* csillagász 1967 novemberében – pontosabban november 23-án – le is fényképezett egy azonosíthatatlan repülő tárgyat. Mindezt a Szovjetunióban több folyóiratban nyíltan tárgyalták, és *Feliksz Ziegel, a Moszkvai Repülési Technikai Intézet* munkatársa, a *Szmena* 1967 áprilisi számában le is írja, hogy „a szovjet radarállomások húsz év óta figyeltek meg ismeretlen repülő tárgyakat".

Egyébként igen sok szovjet pilóta teljes nyugodt hangnemű jelentéseiben tényként szerepel az ismeretlen eredetű repülő tárgyakkal való találkozás. Most csak egyet idézünk. *Valentyin Akkuratov* 1956-ban, Grönland felett végzett felderítő repülést, amikor egy UFO tűnt fel a gép bal oldalán és 15 percig párhuzamosan haladt a szovjet pilóta gépével. Amikor Akkuratov jobban meg akarta közelíteni, „elképzelhetetlen sebességgel felfelé repülve" eltűnt előle a szárnyfelületek nélküli repülő test.

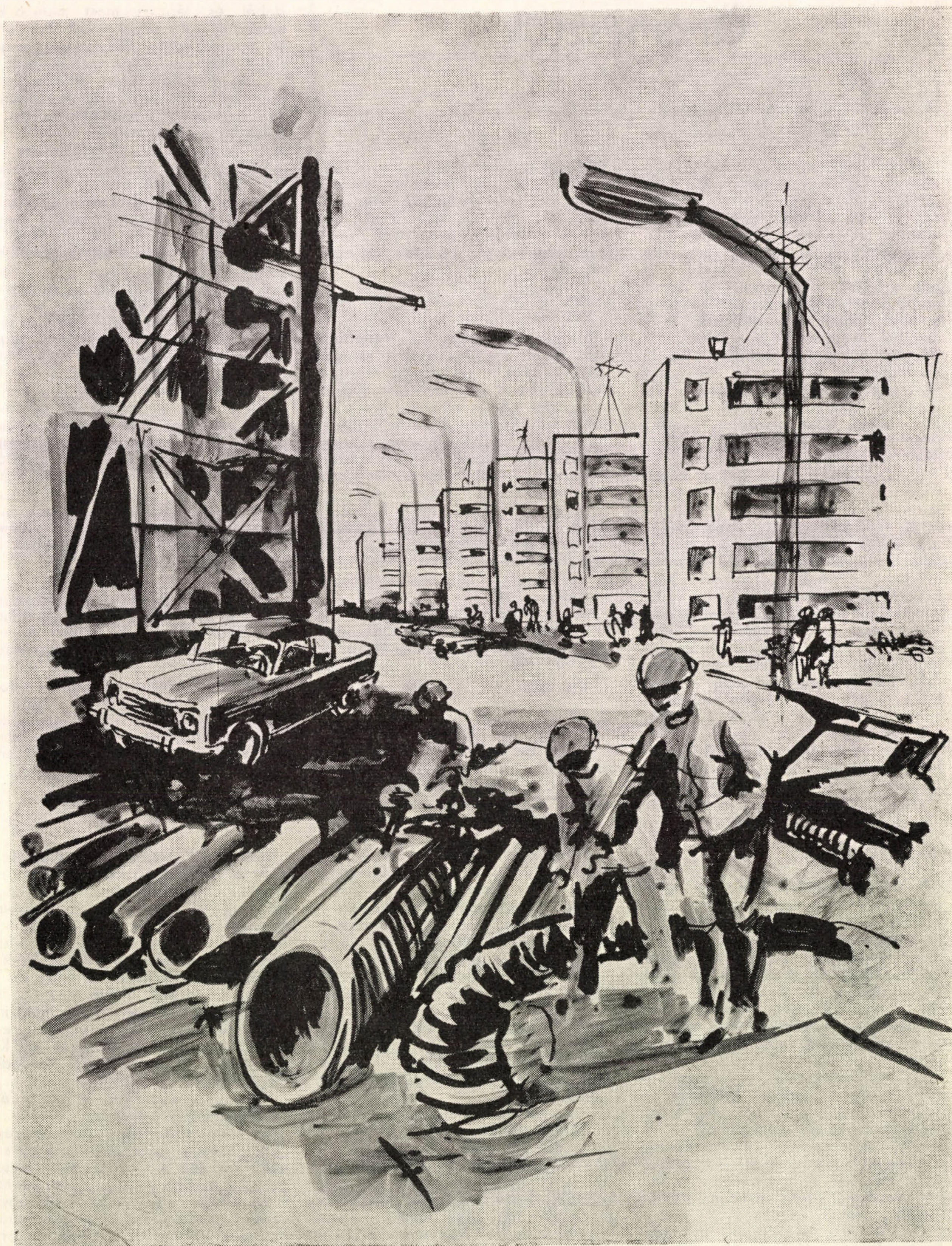
Egyébként a francia Concorde szuperszonikus utasszállító gép próbarepülés közben, Afrika felett találkozott 1973 júliusában egy UFO-val. Az ismeretlen objektumról száz kockányi filmfelvétel készült. Az is kétségtelen tény, hogy – legalábbis a nyilvánosságra hozott – felvételek ismeretlen eredetű repülő testek elmosódottak, inkább felhőre hasonlítanak. A képek elmosódottságát állítólag az UFO-ból kibocsátott sugárzás okozza.

Hogy az UFO-ból kisugárzott fény vagy energia mit okozhat, mit nem okozhat, ez más kérdés. Tény azonban, hogy UFO-k – igenis objektív és tudományos, valamint katonai megfigyelések alapján levont következtetések figyelembevételével – vannak. A probléma merev és értelmetlen tagadása nem csupán bosszantó, hanem gátolja a tényleges megismerést és éppen emiatt kelnek lábra a legfantasztikusabb legendák, mintegy védekezésül a nagy nevek „megfellebbezhetetlen" érvei ellenérzéseként azokban, akik valamilyen okból eddig is azon a véleményen voltak, hogy UFO-k létezhetnek. Az UFO-n azonban szigorúan azt kell érteni, amit jelent. És itt térünk vissza az eredeti angol megjelölés fordításának fontosságára. Az UFO ismeretlen, nem azonosítható, közelről nem ismert, repülő tárgyat jelent. Ezt és semmi többet. Nem zöld emberkék irányította kémrepülőket, amelyeket ki tudja, honnan küldtek a Föld légkörébe megfigyelni. Az UFO ismeretlen eredetű repülő tárgy, amelyet meg kell ismernünk. S ez a feladat kikre várna másra, mint komoly tudósokra.

A tényekkel lehet vitatkozni, de azok makacs dolgok. Az első meglepetésből ideje volna azoknak is felocsúdni, akiknél az UFO, mint lehetőség, ösztönösen tiltakozó érzést váltott ki, s azoknak is, akik korántsem ösztönösen, de alaposan és konokul ragaszkodnak ahhoz, hogy UFO márpedig nincs.

Bizonyítékok vannak rá – tárgyiak is –, hogy van. A nagyközönség pedig szeretné megismerni azt a valóban komoly és nem kevésbé izgalmas kutatói tevékenységet, amellyel választ keres korunk tudományos felkészültsége egy nagyon régóta újra és újra szívósan előbukkanó kérdésre.

A magyar sajtóban is közzétett megfigyelések és dokumentumok után jó lenne kitörni a bűvösen bezárt körből, amelyben még mindig az a kérdés, hogy vannak, vagy nincsenek UFO-k?

Greskovits László: Az új Eger (II.)